

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/97/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120012242
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2120012242.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a Mgr. Kristíny Ferencziovej, v trestnej veci proti obžalovanej L. V. a spol., pre zločin lúpeže vo forme spolupáchateľstva podľa § 20, § 188 ods. 1 Trestného zákona a iné, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 13.10.2020, č.k. 4T/80/2020-48, na verejnom zasadnutí konanom dňa 18.3.2021 takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok zrušuje u obžalovanej L. V., nar. X.X.XXXX v J., Česká republika, vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaná L. V., nar. XX.XX.XXXX v J., Česká republika, bytom W.. W. XXXX/X, E., t.č.: ÚVV Leopoldov,

odsudzuje:

Podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. s prihliadnutím na § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona a § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. sa obžalovaná na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 13.10.2020, č. k. 4T/80/2020-48 boli obžalovaní L. V. a N. E. uznaní za vinných, že obž. L. V., S. R. a M. L. D. (stíhané v samostatnom konaní) 1/ dňa 03.01.2020 v čase po 23.50 hod. v meste Trnava na ulici Konštantína Čulena č. 13, v penzióne Panorama v izbe č. 5, ktorú si po predchádzajúcej vzájomnej dohode objednali obž. L. V., S. R. a M. L. D. za účelom poskytovania sexuálnych služieb, najprv obž. L. V. bez slova vytrhla Q. L. z ruky finančnú hotovosť v sume 50,- € po tom, čo prestal mať záujem o jej sexuálne služby, na ktorej sa vopred dohodli prostredníctvom spoločnej mobilnej komunikácii na internetovej zoznamke H. z dôvodu, že takto stratila zákazníka a odmietla mu tieto peniaze vrátiť, načo tieto peniaze jej Q. L. vytrhol a vzal si ich naspäť, na čo obž. V. L. zvýšila na Q. L. hlas, pričom vzápätí obž. S. R. a M. L. D. vyšli zo skrine a spoza závesu v tejto izbe, aby spoločne zabránili Q. L. odísť a zobrať si svoje peniaze, pričom obž. M. L. D. sa začala vyhrážať Q. L., že jej má ihneď dať peniaze, ak nechce mať problémy, že má pri sebe nôž a že nevie čoho je schopná, Q. L. im však odmietol dať peniaze, na to však obž. S. R. povedala Q. L., aby im tie peniaze radšej dal, potom obž. M. L. D. začala kričať na Q. L., že ho nikam nepustí, pokiaľ im nedá peniaze a hneď mu vytrhla z ruky finančnú hotovosť v sume 50,- €, načo Q. L. zareagoval tak, že tieto peniaze jej vytrhol a vzal si ich naspäť, následne v dôsledku kriku obž. M. L. D. vošli do izby cez dvere za závesom ďalšie dve doposiaľ neustálené osoby mužského pohlavia, ktorí začali na Q. L. kričať a vytrhli

mu z ruky peniaze, po tomto sa Q. L. ohradil tým spôsobom, že im povedal, že to bude riešiť, načo mu tieto dve doposiaľ neustálené osoby mužského pohlavia povedali, že nech to skúsi a dolámu mu ruky, následne otvorili vchodové dvere, ktoré predtým obž. L. V. kľúčom uzamkla, a takto ho vyviedli von z penziónu, čím uvedeným konaním spôsobili Q. L. spôsobili škodu v celkovej výške 50,- €.

obž. N. E. a L. V.

2/ po prechádzajúcej vzájomnej dohode spolu s ďalšími dvomi nestotožnenými osobami mužského pohlavia dňa 03.11.2019 v presne nezistenom čase po 18.00 hod. v meste Z. na ulici M. A. K. v rodinnom dome č. XXX/XX v obývacej izbe, čomu vopred predchádzala dohoda medzi obž. L. V. s P. R. uskutočnená prostredníctvom spoločnej mobilnej komunikácie na internetovej zoznamke H. za účelom stretnutia a poskytnutia sexuálnych služieb, odcudzili P. R. tam na gauči voľne položený mobilný telefón zn. Huawei Y5 IMEI: XXX XXX XXX XXX XXX, čiernej farby s čiernym obalom a pamäťovou kartou, 1 ks retiazku zo žltého kovu s krížom zo žltého kovu s vyobrazením Ježiša z bieleho kovu, a finančnú hotovosť vo výške 4,- € tým spôsobom, že P. R. po príchode najprv vopred odovzdal L. V. finančné prostriedky vo výške 60,- € za dohodnuté sexuálne služby, následne obvinená L. V. poslala P. R. osprchovať sa do kúpeľne, počas toho ako sa P. R. sprchoval v kúpeľni mu obvinení N. E. spolu s L. V. odcudzili mobilný telefón zn. Huawei Y5 a finančnú hotovosť vo výške 4,- € s tým, že po príchode P. R. z kúpeľne do obývacej izby vstúpili do obývacej izby ďalšie dve nestotožnené osoby mužského pohlavia, ktoré spolu s obvineným N. E. fyzicky napadli a vytlačili P. R. z rodinného domu von, pričom počas toho ako ho vytlačali von mu obž. N. E. strhol z krku retiazku zo žltého kovu s krížom zo žltého kovu s vyobrazením Ježiša z bieleho kovu, čím uvedeným spoločným konaním spôsobili P. R. škodu vo výške 393,40 €, obž. N. E. a N. H. (stíhaná v samostatnom konaní)

3/ po prechádzajúcej vzájomnej dohode dňa 19.01.2020 v čase asi o 01.00 hod. v obci Madunice na ulici Hollého v penzióne s názvom "Važinka" v izbe č. 4, čomu vopred predchádzala dohoda medzi obž. N. E. vydávajúcim sa za obž. L. V. s L. C. uskutočnená prostredníctvom spoločnej mobilnej komunikácie na internetovej zoznamke H. za účelom stretnutia a poskytnutia sexuálnych služieb, odcudzili L. C. na parapetnej doske z voľne odloženej peňaženky zn. Gucci finančnú hotovosť vo výške 400,- € a zo stolíka mu odcudzili mobilný telefón zn. Huawei P9 Lite, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX, sivej farby s rozbitým displejom tým spôsobom, že L. C. po príchode najprv vopred odovzdal obž. N. H. finančné prostriedky vo výške 50,€ za dohodnuté sexuálne služby, následne obž. N. H. sa išla spolu s L. C. osprchovať do kúpeľne, kde však zostal iba L. C., po chvíli sa N. H. vrátila z kúpeľne späť do izby, a počas toho ako bol L. C. v kúpeľni mu obž. N. E. spolu s obž. N. H. odcudzili zo stolíka mobilný telefón zn. Huawei P9 Lite, a z peňaženky finančnú hotovosť vo výške 400,- €, pričom z tejto izby obž. N. E. a N. H. odišli preč s tým, že po príchode L. C. z kúpeľne do izby sa tu už nikto nenachádzal, čím uvedeným spoločným konaním spôsobili L. C. škodu vo výške 470,- €,

obž. N. E., L. V. a S. R. (stíhaná v samostatnom konaní)

4/ dňa 06.02.2020 v čase od 00.02 hod. do 00.24 hod. v meste Z. na ulici M. A. K. v rodinnom dome č. XXX/XX, po prechádzajúcej vzájomnej dohode v obývacej izbe, čomu vopred predchádzala dohoda medzi obž. L. V. s M. B. uskutočnená prostredníctvom spoločnej mobilnej komunikácie na internetovej zoznamke H. za účelom stretnutia a poskytnutia sexuálnych služieb, odcudzili M. B. z peňaženky, ktorá sa nachádzala vo voľne odložených veciach, finančnú hotovosť v celkovej výške 335,- € tým spôsobom, že M. B. po príchode najprv vopred odovzdal L. V. finančné prostriedky vo výške 30,- € za dohodnuté sexuálne služby, následne obž. L. V. išla spolu s M. B. do kúpeľne osprchovať sa, kde sa zostal sprchovať iba M. B., po chvíli sa L. V. vrátila späť do obývacej izby, počas toho ako sa M. B. sprchoval v kúpeľni mu obvinení N. E. spolu s L. V. odcudzili z peňaženky finančné prostriedky v sume 305,-€ s tým, že po príchode M. B. zo sprchy do obývacej izby, ktorý žiadal od obž. L. V. vrátiť odcudzené finančné prostriedky, prišla plánovane do izby aj obž. S. R., ktorá po M. B. začali kričať a poslala ho z rodinného domu von, načo M. B. išiel hneď podať trestné oznámenie na Obvodné oddelenie PZ Vrbové, čím uvedeným spoločným konaním spôsobili M. B. škodu vo výške 335,- €,

obž. N. E. a R. K. (stíhaná v samostatnom konaní)

5/ prechádzajúcej vzájomnej dohode dňa 14.02.2020 v čase približne o 14.45 hod. v meste Z. na ulici M. A. K. v rodinnom dome č. XXX/XX v obývacej miestnosti, čomu vopred predchádzala dohoda medzi obž. N. E. vydávajúcim sa za obž. R. K. s Q. V. uskutočnená prostredníctvom spoločnej mobilnej komunikácie na internetovej zoznamke H. za účelom stretnutia a poskytnutia sexuálnych služieb, odcudzili Q. V. z jeho tam voľne odložených osobných vecí mobilný telefón zn. Huawei P30 Pro, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX, čierno-modrej farby, s preklápacím obalom, mobilný telefón zn. Huawei Y6, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX, čiernej farby, s čiernym obalom opatreným oranžovou nálepkou 99, a finančnú hotovosť vo výške 80,- € tým spôsobom, že M. B. po príchode najprv vopred odovzdal R. K. finančné prostriedky vo výške 50,- € za dohodnuté sexuálne služby, následne obž. R. K. išla spolu s Q. V. do kúpeľne sa osprchovať, kde

sa však zostal sprchovať iba Q. V., po chvíli sa R. K. vrátila z kúpeľne späť do obývacej izby, a počas toho ako sa Q. V. sprchoval v kúpeľni mu obž. N. E. spolu s R. K. odcudzili dva mobilné telefóny - zn. Huawei P30 Pro a Huawei Y6, ktoré mal v ríflach, a z peňaženky finančné prostriedky v sume 30,- € s tým, že po príchode Q. V. zo sprchy do obývacej izby začal obž. N. E. po ňom kričať a žiadal, aby z domu okamžite vypadol, po tom ako Q. V. odišiel z uvedeného domu po chvíli zistil, že mu boli odcudzené mobilné telefóny a finančné prostriedky, tak sa vrátil späť do rodinného domu, kde obž. N. E. mu povedal, že si nemá vymýšľať a krivo ho obviňovať, načo Q. V. uvedenú vec oznámil na políciu, čím uvedeným spoločným konaním spôsobili Q. V. škodu v celkovej výške 630,€,

hoci obž. L. V. bola dňa 06.09.2019 rozhodnutím Obvodného oddelenia PZ Vrbové uložená bloková pokuta vo výške 30,- €, a to blokom na pokutu e.č. 12658589, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 06.09.2019 za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov,

hoci obž. N. E. bola dňa 14.09.2019 rozhodnutím Obvodného oddelenia PZ Trnava uložená bloková pokuta vo výške 30,- €, a to blokom na pokutu e.č. 12108816, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 14.09.2019 za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov,

teda

obž. L. V. v bode 1/ spoločným konaním proti inému použila násilie a hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej vecí, v bodoch 2/ a 4/ spoločným konaním si prisvojila cudziu vec tým, že sa jej zmocnila a spôsobilá tak malú škodu, a bola za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutá,

obž. N. E. v bodoch 2/ až 5/ spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu, a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý, a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách, čím spáchali

obž. L. V. v bode 1/ zločin lúpeže vo forme spolupáchateľstva podľa § 20, § 188 ods. 1 Trestného zákona, v bodoch 2/ a 4/ pokračovací prečin krádeže vo forme spolupáchateľstva podľa § 20, § 212 ods. 1 písm. a), písm. g) Trestného zákona,

obž. N. E. v bodoch 2/ až 5/ pokračovací zločin krádeže vo forme spolupáchateľstva podľa § 20, § 212 ods. 1 písm. a), písm. g), ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 122 ods. 10, § 138 písm. j) Trestného zákona.

Za to boli odsúdení:

obž. L. V. podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. s prihladnutím na § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona a § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák. a s použitím § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu), na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. sa obžalovaná na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

obž. N. E. podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. s prihladnutím na § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona a § 38 ods. 2 Tr. zák., a s použitím § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu), na trest odňatia slobody vo výmere 25 (dvadsaťpäť) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Spoločne k oboj obžalovaným súd podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku im uložil povinnosť nahradiť obžalovaným spoločne a nerozdielne poškodenému P. R., nar.: XX.XX.XXXX, bytom I., M. XXXX/X škodu vo výške 393,40 eur.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodených: Q. L., nar.: XX.XX.XXXX, bytom: Y. XXXX/X, E., L. C., nar.: XX.XX.XXXX, bytom J. XX, M. B., nar.: XX.XX.XXXX, bytom A. XXXX/X, K. - O., Q. V., nar.: XX.XX.XXXX, bytom O. XXX, s ich nárokmi na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Podľa § 289 ods. 2 Trestného poriadku sa vyhradil rozhodnutie o ochrannom opatrení a to zhabaní vecí: mobilný telefón zn. Lenovo, čiernej farby IMEI:XXXXXXXXXXXXXXXX (stopa č. 3), mobilný telefón zn. Xiaomi, model MAG138, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXXXXX (stopa č. 4), notebook zn. Acer, čiernej farby (stopa č. 6), mobilný telefón zn. Samsung, model GT-19300, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXXXXX (stopa č. 8), USB kľúč drevený - zn. Sever (stopa č. 12), mobilný telefón zn. iPhone model A1387 IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXXXXX, v ktorom sa nachádza SIM karta č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXX neregistrovaná na žiadneho užívateľa (stopa č. 15), pamäťové karty 1 ks Scandisk M2 1 GB, 1 ks micro SD 8GB, 1 ks SD 4GB (stopa č. 16), mobilný telefón zn. Huawei model Honor 10, nezistený IMEI (stopa č. 17) , mobilný telefón zn. Huawei model VTR-L09 IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXXXXX spolu so SIM kartou operátor 4-tka č. XXXXXXXXXXXXXXX (stopa č. 18) verejnému zasadnutiu.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie prokurátor a to proti výroku o treste pre obžalovanú L. V., v jej neprospech. Obaja obžalovaní sa vzdali práva podať odvolanie.

3. Prokurátor podané odvolanie odôvodnil v písomnom podaní zo dňa 27.11.2020, v ktorom uviedol (skrátene):

4. Trest je opatrením štátneho donútenia, ktoré v mene štátu, na základe a v medziach zákona ukladajú v predpísanom konaní na to povolané súdy páchatelovi za spáchaný trestný čin. Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie a prvok individuálnej prevencie, a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represie) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou.

5. V prejednávanej trestnej veci trest uložený súdom prvého stupňa obžalovanej za spáchanie trestného činu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona a pokračovací trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. g), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, znížený s analogickým použitím § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, nemôže viesť k splneniu všetkých zákonom predpokladaných funkcií trestu a k dosiahnutiu účelu trestu.

6. Predovšetkým je potrebné súdu prvého stupňa vytknúť, že pri ukladaní trestu neprihliadol na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, teda že obžalovaná spáchala viac trestných činov a to trestný čin lúpeže a pokračovací trestný čin krádeže. Pri správnej aplikácii tejto priťažujúcej okolnosti by u obžalovanej nastala prevaha priťažujúcich okolností, čo by malo za následok potrebu aplikovania § 38 ods. 4 Trestného zákona a teda zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu. Dolná hranica by sa tak zvýšila na 4 roky a 8 mesiacov.

7. Nepoužitie priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného zákona súd odôvodnil poukazom na zásadu ne bis in idem a poukazom na § 38 ods. 7 Trestného zákona. S aplikáciou uvedenej zásady sa s poukazom na podstatnú legislatívnu zmenu právnej úpravy tzv. asperačnej zásady nestotožňujem. Po nadobudnutí účinkov nálezu Ústavného súdu SR z 28.11.2012 sp. zn. PL. ÚS 106/2011 o nesúlade § 41 ods. 2 Tr. zák. v texte za bodkočiarkou s čl. 1 Ústavy SR už nemôže nastať situácia, že by súčasné použitie § 38 ods. 4 a § 41 ods. 2 Trestného zákona bolo pre páchatela neprimerane prísne. Po zrušení časti tzv. asperačnej zásady o zvyšovaní dolnej hranice trestnej sadzby už nedochádza k interakcii medzi § 41 ods. 2 Trestného zákona, ktorý zvyšuje už len hornú hranicu s § 38 ods. 4 Trestného zákona, ktorý zvyšuje dolnú hranicu trestnej sadzby a preto je vylúčené, aby súčasné použitie týchto ustanovení bolo pre páchatela neprimerane prísne. Ustanovenie § 38 ods. 1 Trestného zákona zavádza zásadu zákazu dvojitého pričítania tej istej okolnosti, či už v neprospech alebo v prospech páchatela ustanovujúc, že na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno prihliadnúť ako na poľahčujúcu okolnosť, priťažujúcu okolnosť, okolnosť ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby. Predmetné ustanovenie predstavuje hmotnoprávny ekvivalent procesnej zásady ne bis in idem. Účelom takejto právnej úpravy je zabrániť tomu, aby sa určitá okolnosť, ktorá je zákonným znakom skutkovej podstaty trestného činu bola okrem toho ešte opätovne vyhodnotená ako poľahčujúca alebo priťažujúca okolnosť, resp. ako okolnosť podmieňujúca použitie vyššej trestnej sadzby. Spáchanie viacerých trestných činov nie je znakom skutkovej podstaty ani jedného z trestných činov, za ktoré bola obžalovaná L. V. uznaná vinnou napadnutým rozsudkom prvostupňového súdu. Aplikovanie výrazne obmedzenej asperačnej zásady v zmysle § 41 ods. 2 Trestného zákona nevylučuje súčasné použitie priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného zákona a prevažujúceho pomeru priťažujúcich okolností zvyšujúcich aj dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona.

8. Ako už bolo vyššie uvedené, použitie v súčasnosti platného a účinného znenia § 41 ods. 2 Trestného zákona má za následok úpravu - zvýšenie len hornej hranice zákonom stanovenej trestnej sadzby. V konkrétnom prípade je najprísnejšie trestným zo zbiehajúcich sa trestných činov zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, za ktorý Trestný zákon ustanovuje trestnú sadzbu 3 roky až 8 rokov. Pri úprave trestnej sadzby s použitím ustanovenia § 41 ods. 2 Trestného zákona súd ukladá obžalovanému trest odňatia slobody v rozpätí od 3 rokov do 10 rokov a 8 mesiacov. Ustanovenie § 41 ods. 2 Trestného zákona teda nemá žiadny vplyv na úpravu dolnej hranice zákonom stanovenej trestnej sadzby.

9. V predmetnej trestnej veci okresný súd pri určení výmery trestu odňatia slobody obžalovanej L. V. iba formálne použil asperačnú zásadu, pretože neukladal zvýšený úhrnný trest, výška uloženého trestu odňatia slobody je dokonca pod dolnou hranicou zákonom stanovenej trestnej sadzby.

10. Súd ďalej pri ukladaní trestu pod spodnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby neprimerane zdôraznil skutočnosť, že obžalovaná na hlavnom pojednávaní urobila vyhlásenie o vine. Toto jej vyhlásenie však považujem za účelové, motivované výlučne snahou dosiahnuť mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody, keďže v priebehu prípravného konania spáchanie skutkov priznala len čiastočne.

11. Súd taktiež pri ukladaní trestu opomenul prihliadnúť na okolnosti prípadu a pomery obvinenej, predovšetkým na tú skutočnosť, že obžalovaná si touto formou trestnej činnosti dlhodobo zadovážovala prostriedky na živobytie a v prípade, ak sa jej tieto nepodarilo od „klienta“ získať ľstou, neváhala voči poškodenému použiť ani násilie. Vo všetkých prípadoch bol trestný čin spáchaný viacerými osobami, čo zvyšovalo predpoklad úspešného dokonania trestného činu motivovaného snahou získania majetkového prospechu. Je tiež dôvodný predpoklad, že stíhaná trestná činnosť u obžalovanej je len vrcholom ľadovca trestnej činnosti, ktorej sa obvinená dopúšťala, nakoľko pri tejto forme trestnej činnosti je značná miera jej latencie, keď poškodení v dôsledku hanby či obavy z narušenia rodinných vzťahov a pod. túto neoznámia. Obžalovaná má pritom v odpise z registra trestov 4 záznamy, pričom posudzované skutky spáchala v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. Vzhľadom na všetky okolnosti prípadu a osobu obvinenej preto považujem použitie § 39 Trestného zákona a uloženie trestu pod zákonom stanovenú sadzbu za neprimerané.

12. Uloženie trestu odňatia slobody s použitím § 39 Trestného zákona pri uznaní obžalovanej za vinnú na tom skutkovom základe, ako je vymedzený v obžalobe Okresnej prokuratúry Trnava, sa tak dostáva do konfliktu aj s požiadavkou na splnenie ďalšej z funkcií trestu, ktorou je generálna prevencia. Od takejto neprimerane miernej formy sankcionovania totiž nemožno očakávať účinné odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania obdobnej trestnej činnosti súvisiacej s poskytovaním sexuálnych služieb, ktorá pre páchatel'ov predstavuje pomerne jednoduchý zdroj príjmu.

13. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti navrhujem, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. d), e) Trestného poriadku zrušil vo výroku o treste napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozsudkom obžalovanej L. V. uložil podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4, § 36 písm. 1), § 37 písm. h, písm. m), § 41 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 56 mesiacov, pre jeho výkon ju podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

14. K odvolaniu prokurátora podala obžalovaná písomné vyjadrenie zo dňa 14.12.2020, prostredníctvom svojho obhájcu, v ktorom uviedla (skrátene):

15. Prokurátorka v odôvodnení odvolania súdu prvej inštancie vyčíta, že „pri ukladaní trestu neprihliadol na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, teda že obžalovaná spáchala viac trestných činov a to trestný čin ľúpeže a pokračovací trestný čin krádeže“. S tvrdením uvedeným v odôvodnení odvolania sa nemožno stotožniť. Súd prvej inštancie správne upresnil, že „pokračovací trestný čin sa chápe ako 1 trestný čin, pričom v prípade súbehu dvoch trestných činov je nevyhnutné aplikovať § 41 ods. 2 Trestného zákona, avšak nie aj § 37 písm. h) Trestného zákona.“

16. Postup súdu prvej inštancie pri určení a výmere trestu považujeme za správny a zákonný. Za absolútne správnu považujeme aj argumentáciu súdu prvej inštancie, že pri uložení úhrnného trestu odňatia slobody podľa § 41 ods. 2 TZ, za súčasného uloženia priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) TZ, by išlo o skutočnosť 2x zohľadnenú v neprospech obžalovanej. Podľa rozhodovacej praxe súdov, spáchanie druhého trestného činu ako priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h) TZ sa však nepoužije, ak je potrebné z dôvodu viacčinného súbehu trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom aplikovať asperačnú zásadu v zmysle § 41 ods. 2 TZ. Uvedené konštatoval aj v uznesení Najvyšší súd SR, spis. značka ITdo/17/2015.

17. Nie je možné sa stotožniť s tvrdením prokurátorky o účelovosti vyhlásenia o vine obžalovanou. Vyhlásenie o vine je právom každého obžalovaného, pričom je výlučne na jeho uvážení, či vyhlásenie urobí alebo bude trvať na svojej nevine. Považuje za potrebné uviesť, že potom ako obžalovaná urobila na hlavnom pojednávaní vyhlásenie, sám prokurátor navrhol jej vyhlásenie prijať. V prípade, že mal prokurátor pochybnosti o vyhlásení o vine, resp. mal pocit, že vyhlásenie obžalovanej nebolo urobené vážne, úprimne a bolo účelové, mal priestor na hlavnom pojednávaní navrhnúť, aby vyhlásenie obžalovanej prijaté nebolo.

18. Postup súdu prvej inštancie aj v prípade aplikácie § 39 ods. 2 písm. d) považujeme za správny a zákonný. Takýto postup, uloženie trestu pod dolnou hranicou trestnej sadzby pri analogickej aplikácii ustanovenia § 39 ods. 2, ods. 4 TZ navrhol v rámci záverečnej reči aj sám prokurátor. Nie je nám preto zrejmé, z akého dôvodu prokuratúra v odôvodnení odvolania namieta uloženie takéhoto trestu, kto sama navrhla. Zastávame názor, že uložený trest súdom prvej inštancie je dostatočný a uložený v medziach Trestného zákona. Možno konštatovať, že trest uložený obžalovanej je dostatočný, zabráni obžalovanej v páchaní ďalšej trestnej činnosti a zabezpečí ochranu spoločnosti. Vzhľadom na osobu obžalovanej

sa javí takto uložený trest dostatočný na prevýchovu obžalovanej s tým, že bude viesť riadny život. Absolútne odmietame tvrdenie prokurátorky, že obžalovaná si touto formou trestnej činnosti dlhodobo zadovažovala prostriedky na živobytie a v prípade, ak sa jej tieto nepodarilo od „klienta“ získať ľstou (...). Je tiež dôvodný predpoklad, že stíhaná trestná činnosť u obžalovanej je len vrcholom ľadovca trestnej činnosti, ktorej sa obžalovaná dopúšťala(...). Tvrdenie prokurátorky zásadne namietame a zastávame názor, že presahuje hranice zákonnosti. Je nutné zdôrazniť, že medzi základné zásady trestného konania patrí aj tzv. obžalovacia zásada, zakotvená v ustanovení § 2 ods. 15 TP, z ktorej vyplýva, že trestné stíhanie pred súdmi je možné len na základe obžaloby podanej prokurátorom, a teda je právomocou prokurátora, na ktorého páchatel'a, a pre ktorý skutok podá obžalobu. Hodnotiaci úsudok prokurátorky v podobe vyslovenia dôvodných predpokladov, že trestná činnosť obžalovanej je len „vrcholom ľadovca“, je ničím neodôvodnená a tendenčná. Ide o tvrdenie, ktoré nemá oporu vo vykonanom dokazovaní a presahuje vymedzenie skutkov uvedených v obžalobe. Opäť musíme zdôrazniť, že prokurátor a rovnako aj súd je pri rozhodovaní o vine viazaný výlučne obžalobou a akékoľvek hodnotenia nad rámec obžaloby, bez opory vo vykonanom dokazovaní sú nezákonné. Na základe vyššie uvedeného navrhujeme, aby Krajský súd Trnava, odvolanie prokurátorky oko nedôvodné zamietol.

19. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, len vtedy, ak by doplnenie konania odvolacím súdom bolo spojené s neprimeranými ťažkosťami alebo by mohlo viesť k iným skutkovým záverom.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

20. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na jeho zrušenie podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal prokurátor ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o treste, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

21. Po preskúmaní napadnutého výroku o treste, v rozsahu podaného odvolania, dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie je čiastočne dôvodné.

22. Odvolací súd súhlasí s názorom prokurátora, že trest uložený obžalovanej, je neprimerane mierny. Za chybu napadnutého výroku o treste považuje odvolací súd to, že prvostupňový súd použil analogicky ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, teda u obžalovanej mimoriadne znížil výšku trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Naopak, odvolací súd nesúhlasí s názorom prokurátora, že prvostupňový súd mal pri ukladaní trestu prihliadať na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona a trest ukladať v zvýšenej trestnej sadzbe podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona (ods. 6 odôvodnenia tohto uznesenia).

23. Vyhlásenie obžalovanej o vine, ktoré prvostupňový súd prijal a na základe ktorého rozhodol o tom, že nevykoná dokazovanie v otázke viny a dokazovanie vykonal len v rozsahu potrebnom na rozhodnutie o treste a o náhrade škody, v tomto prípade neodôvodňovalo analogické použitie ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona. Je potrebné súhlasiť s tou argumentáciou prokurátora, že obžalovaná je osobou, ktorá bola už viac krát súdne trestaná a posudzované skutky spáchala v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia (ods. 11). Na tomto mieste odvolací súd zdôrazňuje, že u obžalovanej je ukladaný trest za spáchanie viacerých trestných činov, ktorý sa dopustila v priebehu plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia. S prihliadnutím na jej predchádzajúce odsúdenia, ale najmä vzhľadom na to, že v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia za úmyselný trestný čin, sa dopustila spáchania zločinu lúpeže a pokračovacieho prečinu krádeže, nemožno súhlasiť s názorom prvostupňového súdu, že kriminálna história obžalovanej doposiaľ nie je mimoriadne znepokojivá. Odvolací súd rovnako nepovažuje za rozhodujúce, že obžalovaná dosiaľ nebola vo výkone trestu odňatia slobody. Spáchanie viacnásobnej závažnej trestnej činnosti, počas plynutia doby podmieneného odsúdenia, považuje odvolací súd za závažnú skutočnosť, ktorá má podstatný vplyv pri úvahe, či účel trestu je u obžalovanej možno dosiahnuť aj uložením trestu mimoriadne zníženého pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Páchanie závažnej úmyselnej trestnej činnosti počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, svedčí o veľmi ľahostajnom postoji obžalovanej k dodržiavaniu zákonnosti, ako aj k možným následkom jej protiprávneho konania, ktorých si musela byť dobre vedomá. Za takýchto okolností je neadekvátne mimoriadne znižovať dolnú hranicu trestnej sadzby, hoci by tak bolo možné urobiť (za iných okolností), vzhľadom na vyhlásenie obžalovanej o vine, ktoré prvostupňový súd prijal. Uloženie trestu odňatia slobody mimoriadne zníženého pod dolnú hranicu trestnej sadzby, nespĺní ani účel tzv. individuálnej prevencie a už vôbec nie účel tzv. generálnej prevencie.

24. Rovnako je však možné súhlasiť s výhradou obžalovanej, ktorú vzniesla voči tej časti odôvodnenia odvolania prokurátora, v ktorej poukazuje na neodhalenú časť trestnej činnosti obžalovanej a v prípade trestnej činnosti, z ktorej bola na padnutým rozsudkom uznaná za vinnú, hovorí len vo vrchole ľadovca trestnej činnosti (ods. 11). Takéto vyjadrenia prokurátora, sú len jeho vlastnými úvahami, respektíve špekuláciami, ktoré nie sú podložené vykonaným dokazovaním, keďže trestná činnosť, o ktorej uvažuje prokurátor, nebola predmetom dokazovania. Nekonzistentný postoj prokurátora na hlavnom pojednávaní pri rozhodovaní o prijatí vyhlásenia obžalovanej o vine, resp. pri záverečnej reči a pri odôvodňovaní odvolania voči trestu, je skutočnosť, ktorú nie je možné rozporovať, avšak nemá žiaden vplyv na zákonnosť, respektíve správnosť preskúmaného výroku o treste pre obžalovanú.

25. Odvolací súd považuje za správne rozhodnutie prvostupňového súdu, ktorým nezohľadnil obžalovanej priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona. V tejto časti nepovažuje odvolanie prokurátora za dôvodné. Rovnako ako prvostupňový súd, aj odvolací súd je toho názoru, že použitie tejto priťažujúcej okolnosti by znamenalo porušenie zásady ne bis in idem.

26. Odvolací súd sa nestotožňuje s názorom prokurátora, že aplikácia uvedenej zásady je limitovaná vydaním nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky spisová značka PL.ÚS 106/2011, na základe ktorého stratila účinnosť časť ustanovenia § 41 ods. 2 Trestného zákona za bodkočiarkou, o povinnosti ukladať pri zvýšenej hornej hranici trestnej sadzby trest v hornej polovici takto určenej trestnej sadzby. Aplikácia za zásady ne bis in idem nemôže nijakým spôsobom vyplývať z konkrétnej výšky trestu, ktorého uloženie, na základe jej použitia hrozí. Ide o aplikáciu zásady zákazu opakovaného trestania, ktorá predstavuje základ spravodlivého rozhodovania. Úpravou trestnej sadzby podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona, došlo k zvýšeniu jej hornej hranice na úroveň 10 rokov a 8 mesiacov. Súd teda obžalovanému mohol uložiť trest odňatia slobody v trestnej sadzbe s rozpätím od 3 rokov do 10 rokov a 8 mesiacov.

Takéto široké rozpätie trestnej sadzby dáva súdu dostatočnú možnosť zohľadniť vo výške trestu všetky zákonné aspekty, na ktoré je povinný pri ukladaní trestu prihliadať, vrátane jeho podielu napáchaní trestnej činnosti. Výsledok, ktorého dosiahnutie požaduje prokurátor vo svojom odvolaní, teda uloženie prísnejšieho trestu pre obžalovanú, ako páchatelku viacnásobnej trestnej činnosti, je možné dosiahnuť aj bez zvyšovania dolnej hranice trestnej sadzby. Postup pri určovaní hraníc trestnej sadzby, ktorý zvolil prvostupňový súd a s ktorým odvolací súd súhlasí, nijako nebráni uloženiu trestu odňatia slobody, ktorý je dostatočne individualizovaný a teda primeraný, vzhľadom na všetky okolnosti prípadu a pomery páchatelky.

27. Vychádzajúc z vyššie uvedených úvah odvolacieho súdu, bolo potrebné napadnutý výrok o treste zrušiť, pretože uložený trest, je neprimerané mierny. Odvolací súd mohol na základe dokazovania vykonaného prvostupňovým súdom sám rozhodnúť o uložení trestu pre obžalovanú.

28. Na dosiahnutie účelu trestu, ktorý spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu páchatelky k tomu, aby viedol riadny život, považoval odvolací súd za potrebné uložiť obžalovanej trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby. Trest uložený vo výmere vyššej ako minimálnej, bude zároveň spôsobilý splniť aj úlohu tzv. generálnej prevencie, pretože bude dostatočným signálom voči iným občanom, že opakovanie páchania úmyselnej trestnej činnosti, má za následok prísnejší postih, ktorý je vyjadrený uložením trestu odňatia slobody vo výmere vyššej, ako je minimálna. Vyhlásenie obžalovanej o vine, ktoré prvostupňový súd prijal, je zohľadnené v tom, že jej bol uložený trest odňatia slobody iba o 1 rok vyšší ako je minimálna výmera. Bez takéhoto vyhlásenia, by pripadalo do úvahy uloženie trestu odňatia slobody bližšie k stredu trestnej sadzby. Vedený takýmito úvahami, uložil odvolací súd obžalovanej úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a to podľa ustanovenia vzťahujúceho sa na trestný čin, ktorý je najprísnejšie trestný zo zbíhajúcich sa trestných činov, v tomto prípade podľa ustanovenia § 188 ods. 1 Trestného zákona.

29. Pokiaľ ide o výrok o spôsobe výkonu uloženého trestu odňatia slobody, tento bol zo strany prvostupňového súdu urobený správne a obžalovaná bola zaradená do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, pri splnení podmienok uvedených v § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona. Preto aj odvolací súd rozhodol o spôsobe výkonu trestu rovnako, ako prvostupňový súd v napadnutom rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.